

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська
ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 3-4 (13808-13809), 10 СІЧНЯ 2020 р. Роздрібна ціна 2 грн. 75 коп.

Заходьте у гості до «Друзів»

Якщо раніше життя порівнювали з річкою – широкою і бурхливою, але все ж таки з очевидними берегами і лише двома напрямками: за і проти течії, – то сьогодні його, окрім, як з океаном, годі з чимось порівняти. Потужні і незліченні інформаційні потоки женуть умовні водні маси в усіх напрямках. Завдяки інтернету розмилися поняття часу і відстані, і тепер ні берегів, ні островів нема на горизонті. Звідусіль лунають тисячі думок, до яких можна прислухатися, і мерехтять вони у медіапросторі, ніби зірки у небі: більшість «авторитетних» висловлювань – лише блискуче тло, і лише незначна кількість належить справді глибоким і мудрим людям, і є зорями й сузір'ями, за якими можна визначити курс. Тож будь-які адекватні батьки переживають, щоб їхнє чадо,



як підросте, не загубилося у тому водному (життєвому) безмежжі і не поповнило ряди бездумних «моряків» на безіменних плотах. Кожним мамі і татові хочеться, щоб їхня дитина не просто росла, а й розвивалася, вчилася, розумнішала і мудрішала. І для таких батьків є хороша новина.

Начальник управління з питань молоді та спорту Інна Паливода, під опікою якої функціонує згадана мережа, також радо привітала всіх присутніх і вручила грамоти та подарунки двом ученицям 17-ї школи (Марії Костенко та Валерії Желновій), які перемогли в анкетуванні на кращу назву для нового клубу.

Тепле свято відкриття завершилося, однак двері дитячо-юнацького клубу «Друзі» віднині відкриті. Там місцевих дітлахів завжди чекають у гості.

Тепле свято відкриття завершилося, однак двері дитячо-юнацького клубу «Друзі» віднині відкриті. Там місцевих дітлахів завжди чекають у гості.

Богдан Храбуст



ще один, на масиві Піщаному, з гарною назвою «Друзі» (вул. Академіка Вула, 8, де була філія ЖЕКу). Він став уже десятим у структурі КЗ БМР «Клуб за місцем проживання «Прометей».

Виступаючи на церемонії урочистого відкриття, міський голова Геннадій Дикий зауважив: «Надзвичайно приємно, що ми не тільки зберегли ці клуби у наших мікрорайонах, а ще й відкриваємо новий. Бо наше завдання – зробити так, щоб діти мали можливість нормально розвиватись, не сидіти днями і ночами в гаджетах або займатись якимись узагалі шкідливими речами... Приємно, що хлопчики й дівчатка будуть займатись під пильним оком наших працівників позашкільля, які зможуть не тільки навчити, а й, найголовніше, дати своїм вихованцям турботу й любов».



Богдан на волі!

29 грудня 2019 року одним із 76 бранців, яких звільнено з ворожих в'язниць, на рідну, білоцерківську, землю повернувся БОГДАН ПАНТЮШЕНКО. Командир танка, екіпаж якого в січні 2015 року, виконавши завдання, потрапив у полон до московських найманців. Молодий незламний воїн, термін неволі котрого склав без двадцяти днів п'ять років!



Наш славний земляк стійко витримав тортури від «братів» із «войска донського», поневіряння в застінках колишньої донецької СБУ, де верховодять сепаратисти, безглуздий вирок «за тероризм і посібництво у тероризмі», що за їхніми «законами» потягнув на 18 років, а ще морально-психологічний тиск і розуміння, як дорого коштує рідним його полон.

Богдана Пантюшенка на Бориспільському летовищі зустрічали батьки, дружина, його рідні (на фото). Та можемо запевнити, що разом з ними, хай і були присутніми тільки думками й серцями своїми, – тисячі білоцерківців, які так само вірили – Богдан обов'язково повернеться!

Тож, поділяючи радість найближчих людей, зичимо їм і їхньому Воїнові доброго здоров'я. Розпочинаючи рік так омріяно по-новому, відчувати нарешті повноту життя, могли дихати на повні груди, планувати і здійснювати заплановане! І, звісно, перемоги в цій війні, аби уже ніхто й ніколи не загарбував нашу землю, не вбивав українців та не брав їх у заручники.

Спасибі тобі, Богдане, – за мужність і за Україну!

Тим, хто не втомився

Напередодні нового року заслуженими нагородами Генерального штабу Збройних сил та Міністерства оборони України було відзначено волонтерів Білої Церкви. Тих людей, яких, на відміну від багатьох обивателів, війна не втомила, а мобілізувала на допомогу захисникам рідної землі. Тих, хто напам'ять знає дорогу на фронт і потреби військових підрозділів, хто не рахується із власним часом і своїми фінансами, якщо стоїть завдання збирати посилку бійцям і прямувати на Схід. І роблять вони це не заради нагород чи слави. Це – поза сумнівом. Але держава, всі ми маємо знати й цінувати таких людей, вчасно говорити їм спасибі.

Отже, за вагомих особистих внесок у справу розбудови й розвитку Збройних сил України, зміцнення співробітництва у військовій сфері, всебічну підтримку армійських підрозділів, які беруть участь в операції об'єднаних сил на території Донецької та Луганської областей, та з нагоди Міжнародного дня волонтера почесний нагрудний знак «За заслуги перед Збройними силами України» було вручено Владиславу Михайловичу Ройтбергу та Тарасові Івановичу Степурі.

За значний особистий внесок в організацію та надання всебічної допомоги особовому складу військових частин та підрозділів, активну волонтерську діяльність відзнакою Міністерства оборони України – медаллю «За сприяння Збройними силами України» – нагородили волонтерів Віктора Володимировича Влащенко, Оксану Соловейвну Вукович, Миколу Ярославовича Гопайнича, Сергія Володимировича Григор'єва, Андрія Григоровича Ралка та Андрія Ярославовича Сергана.

Грамотами Міністерства оборони України були відзначені Сергій Сергійович Альошин та Олександр Анатолійович Єременко.

З офіційних джерел

